

„Maar waardoor toch? Ze heeft dunkt me zwaar werk gehad, jou iets te doen genieten. Ik meende dat hemel en aarde daartoe niet meer in staat waren.”

„Ik meende dat ook maar dat kind heeft het mij anders geleerd. Verbazend, wat een mobiliteit.”

„Waarvan?”

„Van sentimenten, en dan een capaciteit om ze uit te drukken. Het ging als met een electriche draad op en neer; in één minuut ging het de heele scala langs van alle impressies, van majeur telkens in mineur, het was een symphonie, een kleurengamma van gloeiend rood tot ziekelijk blauw en zilverwit, alles even fijn van toon, even zacht van schakeering. Zoo'n model is schatten waard, schatten!”

„Frank, ik feliciteer me zelf, is het de zeelucht reeds, die je zoo opgewonden maakt? Het zal je moeder plezier doen en ik zal weinig moeite hebben je te genezen van je overspanning.”

„Overspanning?”

„Ja, je moeder schreef me ten minste toen zij belet voor je vroeg, dat je zoo overspannen waart van je intensief werken.”

„Schreef mama dit? Juist iets voor haar! Ik heb den heelen winter niets gewerkt, of liever ik heb veel gewerkt, al is 't met afwisselend geluk.”

„In impressies.”

„U houdt me voor den gek, oom! Maar 't is waar, ik ben op impressies uit geweest, en kon ze niet vinden. Waar in de wereld vind je nog iets nieuws? Ze hebben er mij een mooie boel van gemaakt, van die wereld; alles even conventioneel, banaal en *vecu*. Alles even onfrisch en daarom wilde ik vluchten naar de zee; de aarde hebben zij bedorven maar aan de zee kunnen ze voorloopig niet knoeien.”

„Nu, ga je gang, hoor! Haal uit de zee, wat uit de zee te halen is, er zal genoeg uit overblijven al heeft Mesdag het gras of liever de golven voor je voeten afgesneden en zoovelen na hem.”

„O Mesdag, ik ben Mesdag niet en zijn navolger nog minder.”

„Maar je bent toch van plan in hun genre te werken?”

„In hun genre? Wel neen? Ik werk in mijn genre. Hoe zou een artiest in andermans genre kunnen werken? Dan was hij werkman meer niet. Ik ben Mesdag niet, dus kan ik geen Mesdags genre leveren, maar ik ben ik en 't is mijn persoonlijkheid, het leven van mijn ziel, dat ik in mijn werk tracht te doen overgaan. Gelukt mij dit niet, dan... dan, ja dan zou ik beter doen tramconductor te worden.”

„Zoo kwaad niet! Neem me niet kwalijk hoor. Ik ben nog van het oude licht of de oude duisternis. Maar 't zal me plezier doen als de zee je hier inspireert tot iets, waarmee je naam zult maken en geld.”

„Naam, geld! Daarvoor werkt een artiest niet! Hij geeft zichzelf en vraagt naar niets anders.”

„Gelukkig dat je vader in zijn tijd gewerkt heeft van 's morgens vroeg tot